

Αριθμός 1322/2006

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ΄ Ποιν.Τμήμα - σε Συμβούλιο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ευριπίδη Αντωνίου, Αντιπρόεδρο, Χρύσανθο Παπούλια και Ηρακλή Κωνσταντινίδη - Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

Με την παρουσία και του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Φώτιο Μακρή (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χρήστου Πήτα.

Συνήλθε σε Συμβούλιο, στο κατάστημά του, στις 7 Μαρτίου 2006, προκειμένου να αποφανθεί για τις αιτήσεις των αναιρεσιόντων – κατηγορουμένων: 1) του, κατοίκου, 2) του, κατοίκου και 3)..... του, κατοίκου, περί αναιρέσεως του υπ` αριθμ. 125/2005 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Θράκης.

Το Συμβούλιο Εφετών Θράκης, με το ως άνω βούλευμά του, διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ` αυτό και οι αναιρεσιόντες – κατηγορούμενοι, ζητούν τώρα την ανάρτηση του βουλεύματος τούτου, για τους λόγους που αναφέρονται στις από 12 Σεπτεμβρίου 2005, 12 Σεπτεμβρίου 2005 και 9 Σεπτεμβρίου 2005, τρεις, αντίστοιχες, αιτήσεις τους αναιρέσεως, οι οποίες καταχωρίστηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1705/2005.

Έπειτα ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Φώτιος Μακρής, εισήγαγε για κρίση στο Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με την πρόταση του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Δημοσθένη Κορδοπάτη, με αριθμό πρωτ. 3/2-1-2006, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Εισάγω, σύμφωνα με το άρθρο 485 παρ. 1 Κ.Π.Δ, τις υπό αριθμόν (Βιβλίου Ενδίκων Μέσων του Εφετείου Θράκης), 29/2005, 27/2005 και 25/2005, αιτήσεως αναιρέσεως των κατηγορουμένων, 1)..... του, κατοίκου, 2)..... του, κατοίκου....., και 3)..... του, δικηγόρου, κατοίκου, κατά του υπ` αριθ. 125/2005 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Θράκης, και εκθέτω τα κάτωθι: Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Ροδόπης, με το υπ` αριθ. 86/2004 βούλευμα του, παρέπεμψε τους ανωτέρω κατηγορουμένους ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουρημάτων Θράκης, για να δικασθούν ως υπαίτιοι πράξεως «από κοινού και κατά συρροή αναπαραγωγής και κυκλοφορίας υλικού φορέων που περιέχουν εγγραφή ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσης χωρίς την άδεια του ερμηνευτή ή του εκτελεστή καλλιτέχνη και χωρίς την άδεια του παραγωγού υλικού φορέα με ιδιαίτερα μεγάλη απειληθείσα ζημία, από ιδιαίτερα επικίνδυνους δράστες, δρώντες κατ` επάγγελμα» (αρθ. 66 παρ. 1, 2 εδαφ. Α, Β, 3, σε συνδυασμό με τα άρθρα 46, 47, 52 εδαφ. α, γ, δ του Ν. 2121/1993, όπως ο νόμος αυτός τροποποιήθηκε από τις διατάξεις των άρθρων 8 παρ. 10 του Ν. 2557/1997 και 81 του Ν. 3057/2002 σε συνδ. αρθ. 13 περ. στ`., ζ`., αρθ. 45 94 παρ. 1 Π.Κ). Ειδικότερα, σύμφωνα με το διατακτικό του ως άνω πρωτοδίκου βουλεύματος, οι κατηγορούμενοι παραπέμφθηκαν στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου (κακουρημάτων), για να δικαστούν για την ανωτέρω πράξη συνισταμένη εις το ότι:«Στην, κατά τους παρακάτω αναφερόμενους χρόνους ενεργώντας από κοινού και κατόπιν συναπόφασης ο πρώτος (.....) με την ιδιότητα του

Προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου, ο δεύτερος (.....) με την ιδιότητα του αντιπροέδρου και ο τρίτος (.....) με την ιδιότητα του μέλους του διοικητικού συμβουλίου της εδρεύουσας στη ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....» και διακριτικό τίτλο “.....”, η οποία ασκεί επιχείρηση κατασκευής και πωλήσεως μητρών (stampers) αναπαραγωγής ψηφιακών δίσκων (CD), με περισσότερες πράξεις που συνιστούν περισσότερα εγκλήματα χωρίς να έχουν άδεια του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη καθώς και άδεια του παραγωγού του υλικού φορέα αναπαρήγαγαν υλικούς φορείς που περιέχουν εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης και τους έθεσαν σε κυκλοφορία πωλώντας και παραδίδοντας αυτούς σε εταιρίες που ασχολούνται με την παραγωγή και διακίνηση κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων στις οποίες περιλαμβάνονται η εδρεύουσα στη του εταιρία με την επωνυμία «..... &» καθώς και η εδρεύουσα στη του εταιρία με την επωνυμία «..».....». Συγκεκριμένα: Εντός του έτους 1998, σε μη επακριβώς διακριβωθείσα ημερομηνία κατασκεύασαν, πώλησαν και παρέδωσαν σε κάποια από τις παραπάνω εδρεύουσες στο εταιρίες παραγωγής κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων: 1) μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 18 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα της συλλογής με τον τίτλο «... ..» του συγκροτήματος που είναι τα ακόλουθα:.. (ακολουθούν οι τίτλοι αυτών στα αγγλικά).

Νόμιμος παραγωγός των παραπάνω φωνογραφημάτων - ηχογραφημάτων είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «.....». 2) μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 15 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα της συλλογής με τον τίτλο «... ..» του συγκροτήματος που είναι τα ακόλουθα: Νόμιμος παραγωγός των φωνογραφημάτων-ηχογραφημάτων είναι δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «.....». 3) μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 15 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα του άλμπουμ με τίτλο «.....» του συγκροτήματος «.....» τα οποία είναι τα ακόλουθα:.. .Νόμιμος παραγωγός των παραπάνω φωνογραφημάτων-ηχογραφημάτων είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «.....». 4) μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 18 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα της συλλογής με τον τίτλο «... ..» του καλλιτέχνη που είναι τα ακόλουθα:.. .Νόμιμος παραγωγός των παραπάνω φωνογραφημάτων- ηχογραφημάτων είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «.....». 5) μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 11 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα της συλλογής με τον τίτλο «..... ..» (... ..) του καλλιτέχνη που είναι τα ακόλουθα:.. .Νόμιμος παραγωγός των παραπάνω φωνογραφημάτων-ηχογραφημάτων είναι η δισκογραφική εταιρία «.....». 6) μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 16 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα της συλλογής με τον τίτλο «.....-.....» (.....) της καλλιτέχνης που είναι τα ακόλουθα:.. .Νόμιμος παραγωγός των παραπάνω φωνογραφημάτων-ηχογραφημάτων είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «.....». 7) μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 13 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα της συλλογής με τον τίτλο «.....» (.....) της καλλιτέχνης που είναι τα ακόλουθα:..

Νόμιμος παραγωγός των παραπάνω φωνογραφημάτων-ηχογραφημάτων είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «». 8)μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 14 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα του άλμπουμ με τίτλο «.... ..» (.... ..) του καλλιτέχνη που είναι τα ακόλουθα: Νόμιμος παραγωγός των παραπάνω φωνογραφημάτων-

ηχογραφήματων είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «..... ..». 9) μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 16 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα με τίτλο «..... ..» της καλλιτέχνης που είναι τα ακόλουθα: . . .Νόμιμος παραγωγός των παραπάνω φωνογραφήματων-ηχογραφήματων είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «..... ..» (.....) ..». 10) μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 19 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα της συλλογής με τον τίτλο «.... ..» του που είναι τα ακόλουθα: . . .Νόμιμος παραγωγός των παραπάνω φωνογραφήματων-ηχογραφήματων είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «.... ..». 11) μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε 19 φωνογραφήματα-ηχογραφήματα του που είναι τα ακόλουθα: . . .Νόμιμος παραγωγός των παραπάνω φωνογραφήματων-ηχογραφήματων είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «.... ..». 12) Εντός του έτους 2000 σε μη επακριβώς διακριβωθείσα ημερομηνία κατασκεύασαν, πώλησαν και παρέδωσαν σε κάποια από τις παραπάνω εδρεύουσες στο εταιρίες παραγωγής κλειψίτυπων ψηφιακών δίσκων μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε ανάμεσα σε άλλα και τα ακόλουθα φωνογραφήματα-ηχογραφήματα: α) «..... .. του συγκροτήματος του οποίου ο νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «..... ..» β) «.. ..» του συγκροτήματος του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «.... ..» γ) «... ..» του καλλιτέχνη του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «..... ..» δ) «..... ..» του καλλιτέχνη του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «... .. (...).....» ε) «.. ..» του συγκροτήματος του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «..... .. (...) ..». 13) Εντός του έτους 2000 σε μη επακριβώς διακριβωθείσα ημερομηνία κατασκεύασαν, πώλησαν και παρέδωσαν σε κάποια από τις παραπάνω εδρεύουσες στο εταιρίες παραγωγής κλειψίτυπων ψηφιακών δίσκων μία τουλάχιστον μήτρα αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχε ανάμεσα σε άλλα τα ακόλουθα φωνογραφήματα-ηχογραφήματα: α) «.....» της καλλιτέχνης του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «.... ..» β) «.....» του καλλιτέχνη του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «... ..» και συγκεκριμένα το τμήμα της (.....) που ονομάζεται γ) «..... .., ..» του συγκροτήματος του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «..... ..», δ) «..... ..» της καλλιτέχνης του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «..... ..» ε) «... ..» του καλλιτέχνη του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «..... ..» στ) «.. ..» της καλλιτέχνης του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «.... ..» ζ) «...» της καλλιτέχνης του οποίου νόμιμος παραγωγός είναι η δισκογραφική εταιρία με την επωνυμία «... ..».

Κατά του ανωτέρω πρωτοδικού παραπεμπτικού βουλεύματος και οι τρεις κατηγορούμενοι άσκησαν έφεση με αποτέλεσμα να εκδοθεί το υπ` αριθ. 125/25-7-2005 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Θράκης με το οποίον α) απερρίφθησαν στην ουσία τους οι εφέσεις αυτών, β) επικυρώθηκε το πρωτόδικο υπ` αριθ. 86/2004 παραπεμπτικό βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Ροδόπης και γ) απερρίφθησαν τα εισαγόμενα με τις ως άνω εφέσεις αιτήματα των εκκαλούντων

κατηγορουμένων για αυτοπρόσωπη εμφάνιση τους ενώπιον του Συμβουλίου τούτου (Εφετών Θράκης) προς παροχή διευκρινήσεων. Κατά του τελευταίου αυτού βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Θράκης (υπ` αριθ. 125/2005) στρέφονται ήδη οι αναιρεσεύοντες με τις υπό κρίση αιτήσεις αναιρέσεως αυτών, οι οποίες είναι νομότυπες και εμπρόθεσμες (αρθ. 473 παρ. 1 και 474 παρ. 1 Κ.Π.Δ.) αφού ασκήθηκαν : α) υπό του την 12-9-2005, ημέρα της εβδομάδος Δευτέρα, με δήλωση του ιδίου, ενώπιον της Γραμματέως του Ειρηνοδικείου Αθηνών (της κατοικίας του ως άνω αναιρεσειόντος) και συντάχθηκε, προς τούτο, η υπ` αριθ. 249/2005 Έκθεση αναιρέσεως της ως άνω Γραμματέως. Είχε δε επιδοθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα εις αυτόν (δια θυροκολλήσεως εις την οικίαν του) 5την 16-8-2005, ενώ η επίδοση προς τον αντίκλητο δικηγόρο αυτού, έγινε στην την 13-9-2005, β) Υπό του την 12-9-2005, ημέρα της εβδομάδος Δευτέρα, με δήλωση του ιδίου, ενώπιον της Γραμματέως του Ειρηνοδικείου Πειραιώς (της κατοικίας του ως άνω αναιρεσειόντος) και συντάχθηκε προς τούτο η υπ` αριθ. 34/2005 Έκθεση Αναιρέσεως της ως άνω Γραμματέως. Είχε δε επιδοθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα, εις αυτόν, την 18-8-2005, και γ) υπό του την 9-9-2005, με δήλωση του ιδίου ενώπιον του Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου,(της κατοικίας του ως άνω αναιρεσειόντος) και συντάχθηκε, προς τούτο, η υπ` αριθ. 2/2005 Έκθεση Αναιρέσεως του ως άνω Γραμματέα. Είχε δε επιδοθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα, εις αυτόν (δια θυροκολλήσεως εις την οικίαν του), την 19-8-2005, ενώ η επίδοση προς τον αντίκλητον δικηγόρο αυτού, έγινε, στην την 16-9-2005.

Πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι, κατ` άρθρο 473 παρ. 4 ΚΠΔ, οι προθεσμίες για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων και αποφάσεων αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 1ης έως 31ης Αυγούστου. Επί πλέον, οι υπό κρίση αιτήσεις αναιρέσεως των ως άνω κατηγορουμένων ασκήθηκαν από δικαιούμενα σε άσκηση αναιρέσεως πρόσωπα (αρθ. 463 και 482 παρ. 1 α ΚΠΔ) και περιέχουν συγκεκριμένους λόγους αναιρέσεως, ήτοι, οι μεν αιτήσεις αναιρέσεως των εξ αυτών, και αυτούς της 1) ελλείψεως ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας 2) εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινής διατάξεως, και 3) υπερβάσεως εξουσίας η δε αίτηση αναιρέσεως του τον λόγο αναιρέσεως της ελλείψεως ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας (αρθ. 484 παρ. 1 εδάφ. β, δ και στ` Κ.Π.Δ.). Συνεπώς, οι, υπό κρίση αιτήσεις αναιρέσεως είναι τυπικά παραδεκτές και πρέπει να ερευνηθούν οι προβαλλόμενοι, σε αυτές, λόγοι αναιρέσεως. Έλλειψη της ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας στο παραπεμπτικό βούλευμα, που απαιτείται κατ` άρθρο 93 παρ. 3 του Συντάγματος, και το άρθρο 139 ΚΠΔ, υπάρχει όταν δεν εκτίθενται σε αυτό με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την πράξη που αποδίδεται στον κατηγορούμενο, τα αποδεικτικά μέσα από τα οποία συνήγαγε το Συμβούλιο τα περιστατικά αυτά, και οι νομικοί συλλογισμοί με τους οποίους έκρινε τούτο ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορούμενου στο ακροατήριο, για την πράξη για την οποία ασκήθηκε ποινική δίωξη, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή ουσιαστικής διάταξης, ιδρύουσα λόγο αναιρέσεως, υπάρχει όταν το Συμβούλιο δεν υπήγαγε ορθώς σε αυτή τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ως προκύψαντα από τις αποδείξεις, καθώς και όταν η σχετική διάταξη παραβιάζεται εκ πλαγίου, πράγμα που συμβαίνει όταν έχουν εμφιλοχωρήσει στο βούλευμα, κατά την έκθεση και ανάπτυξη των περιστατικών, ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος περί της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε το βούλευμα δεν έχει νόμιμη βάση.(ΑΠ 252/2004, σε Συμβούλιο, ΑΠ 2200/2002, σε Συμβούλιο, Ποιν. Χρον. ΝΓ, 762). Εσφαλμένη, επίσης, ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διατάξεως, που αποτελεί λόγο αναιρέσεως

βουλεύματος, υπάρχει όταν ο δικαστής αποδίδει στον νόμο έννοια διαφορετική από εκείνη την οποία πραγματικά έχει. (ΑΠ 500/2000 Ποιν. Χρον. Ν, 975).

Υπέρβαση, εξ άλλου, εξουσίας, υπάρχει, κατά τη διάταξη του άρθρου 484 παρ. 1 εδάφ. στ ΚΠΔ, όταν το συμβούλιο άσκησε δικαιοδοσία που δεν του δίνει ο νόμος και ιδιαίτερα όταν αποφάνθηκε για υπόθεση που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του, ή έλυσε προκαταρκτικό ζήτημα που με ρητή διάταξη του νόμου υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων, ή αποφάνθηκε πέρα από την εξουσία του κατά τα άρθρα 307, 309 και 318 ή, τέλος, παρέπεμψε σε δίκη τον κατηγορούμενο για έγκλημα για το οποίο δεν υποβλήθηκε νόμιμα η απαιτούμενη για την ποινική δίωξη έγκληση ή αίτηση, ή για το οποίο δεν δόθηκε η άδεια διώξεως, ή για το οποίο δεν έχει επιτραπεί ρητά η έκδοση. Κατά τη διάταξη του άρθρου 66 παρ. 2 εδαφ. γ`. Ν. 2121/1993 (όπως το άρθρο αυτό ίσχυσε αρχικώς, με τον ως άνω νόμο) οριζόταν ότι: τιμωρείται δια των, εις την παράγραφο 1 του άρθρου τούτου, απειλούμενων ποινών φυλακίσεως τουλάχιστον ενός έτους και χρηματικής ποινής ενός έως πέντε εκατομμυρίων δραχμών όποιος κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων: α) . . . γ) χωρίς την άδεια του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη και χωρίς την άδεια του παραγωγού υλικού φορέα αναπαράγει ή θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό τη θέση σε κυκλοφορία υλικούς φορείς που περιέχουν εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης . . . ενώ, κατά τη διάταξη της παραγράφου 3 του αυτού ως άνω άρθρου 66 Ν. 2121/1993 ορίζεται ότι «Αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημία που απειλήθηκε από τις πράξεις των παρ. 1 και 2 είναι ιδιαίτερα μεγάλο, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή 2 έως 10 εκατομμυρίων δραχμών. Αν ο υπαίτιος τελεί τις παραπάνω πράξεις κατ` επάγγελμα ή αν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες έγινε η πράξη μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή 5 έως 20 εκατομμυρίων δραχμών, καθώς και αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης στα πλαίσια της οποίας εκτελέσθηκε η πράξη. Θεωρείται ότι η πράξη έχει τελεσθεί κατ` επάγγελμα και όταν ο δράστης έχει καταδικασθεί για αδικήματα του παρόντος άρθρου ή για παράβαση των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας που ίσχυαν πριν απ` αυτό με αμετάκλητη απόφαση σε ποινή στερητικής της ελευθερίας».

Ακολούθως, με το άρθρο 81 παρ. 9 και 10 Ν. 3057/9, 10-10-2002 (ΦΕΚ 239, Α` .) οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 66 Ν. 2121/1993 αντικαταστάθηκαν ως ακολούθως: « 1. Τιμωρείται με φυλάκιση ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900-15.000 ευρώ όποιος κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων προβαίνει στις ακόλουθες πράξεις: Α) Χωρίς την άδεια των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών: α) εγγράφει σε υλικό φορέα την ερμηνεία ή εκτέλεση, β) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο ή μορφή, εν όλω ή εν μέρει, την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα, γ) προβαίνει σε διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης ή κατέχει με σκοπό διανομής, δ) . . . , Β) Χωρίς την άδεια των παραγωγών φωνογραφήματων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) : α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο ή μορφή, εν όλω ή εν μέρει, τα φωνογραφήματά τους, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) . . . ενώ, με το άρθρο 81 παρ. 14 του αυτού ως άνω Ν. 3057/2002, στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 66 Ν. 2121/1993, (η οποία ουδόλως τροποποιήθηκε, ούτε αντικαταστάθηκε), προσετέθη εδάφιο

σύμφωνα με το οποίο «Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων σε μορφή κακουργήματος, εκδικάζεται από το αρμόδιο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων». Από τη σύγκριση των παρατεθεισών ως άνω διατάξεων του άρθρου 66 παρ. 1 , 2 Ν. 2121/1993, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με τον νόμο 3057/2002, προς την διατυπωθείσα κατά των κατηγορουμένων κατηγορία, στο διατακτικό του πρωτοδίκου παραπεμπτικού υπ` αριθ. 86/2004 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Ροδόπης, προκύπτουν τα εξής: α) ότι η κατά των αναιρεσιόντων κατηγορία έχει αποδοθεί εις αυτούς σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 1 , 2 εδαφ. γ` της αρχικής διατυπώσεως του Ν. 2121/1993, που ίσχυε κατά το χρόνο τελέσεως των πράξεων αυτών (1998-2000), β) ότι οι προβλεπόμενες ως αποτελούσες αξιόποινες παραβάσεις της παραγράφου 1 και 2 του άρθρου 66 Ν. 2121/93, δεν καταργήθηκαν από την αντικατάσταση των παραγράφων αυτών, με το άρθρο 81 παρ. 9 και 10 Ν. 3057/2002 . Απλώς, δια του τελευταίου τούτου νόμου επαναδιατυπώθηκαν πιο λεπτομερώς αυτές, προς εναρμόνισή τους με την οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2001, γ) και αν ακόμη ήθελε θεωρηθεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 1 , 2 Ν. 2121/93, όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 81 παρ. 9 και 10 Ν. 3057/2001 αποτελούν «αυστηρότερον νόμο», σε σχέση με αυτές της αρχικής διατυπώσεως του Ν. 2121/93, (επειδή οι, ως αξιόποινες αναφερόμενες παραβάσεις, προσδιορίζονται πιο λεπτομερώς) η διατύπωση της κατηγορίας κατά των αναιρεσιόντων έγινε με βάση το αρχικό κείμενο των διατάξεων αυτών του Ν. 2121/1993, οι προβλεπόμενες ως αξιόποινες περιπτώσεις των οποίων, δεν καταργήθηκαν από τον Ν. 3057/2001, και δ) η αρχική διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 66 Ν. 2121/1993, ουδόλως έχει αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί και ισχύει ακόμη, ως έχει.

Τέλος, κατά τις διατάξεις του αρθ. 13 στοιχ. στ` και ζ` του ΠΚ , οι οποίες σύμφωνα με το άρθ. 12ΠΚ εφαρμόζονται και σε αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται σε ειδικούς νόμους κατ` επάγγελμα τέλεση του εγκλήματος συντρέχει, όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξεως ή τη υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης με πρόθεση επανειλημμένης τελέσεως της πράξεως, προκύπτει σκοπός του δράστη για πορισμό εισοδήματος, ενώ ιδιαίτερα επικίνδυνος χαρακτηρίζεται ο δράστης όταν από τη βαρύτητα της πράξεως, τον τρόπο και τις συνθήκες τελέσεώς της τα αίτια που τον ώθησαν και την προσωπικότητά του, μαρτυρείται αντικοινωνικότητα αυτού και σταθερή ροπή του σε διάπραξη νέων εγκλημάτων στο μέλλον. Από το πρώτο εδάφιο της διατάξεως του άρθ. 13 στοιχ. στ` προκύπτει ότι για τη συνδρομή της επιβαρυντικής αυτής περιπτώσεως απαιτείται, αντικειμενικά μεν επανειλημμένη τέλεση του εγκλήματος, και υποκειμενικά σκοπός του δράστη να πορισθεί εισόδημα από την επανειλημμένη τέλεσή του. Δεν απαιτείται δε να υπάρχουν προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες του δράστη (βλ. ΑΠ 822/2000, Ποιν.Χρ. ΝΑ, 134, ΑΠ 731/2000, Ποιν.Χρ.ΝΑ`, 67). Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το υπ` αριθ. 125/2005 βούλευμά του, το Συμβούλιο Εφετών Θράκης, που το εξέδωσε, έκρινε ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστικό Συμβούλιο ορθώς παρέπεμψε τους κατηγορουμένους , και ήδη αναιρεσιόντες, στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Θράκης, για την αξιόποινη πράξη της από κοινού και κατά συρροή αναπαραγωγής και θέσεως σε κυκλοφορία υλικών φορέων που περιέχουν εγγραφή ζωντανής ερμηνείας ή εκτελέσεως, χωρίς την άδεια του παραγωγού υλικού φορέα, με ιδιαίτερα μεγάλη απειληθείσα ζημία, από ιδιαίτερα επικίνδυνους δράστες, δρώντας κατ` επάγγελμα. Ειδικότερα το Συμβούλιο Εφετών Θράκης, με επιτρεπτή αναφορά στην ενσωματωμένη στο βούλευμά του Εισαγγελική Πρόταση, δέχθηκε, από τα αποδεικτικά μέσα που μνημονεύει και προσδιορίζει, ειδικώς, στο προσβαλλόμενο βούλευμά του, ήτοι, από τις καταθέσεις των μαρτύρων, τα έγγραφα και την απολογία των κατηγορουμένων, ότι προέκυψαν επί της υποθέσεως τα

ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: «Κατόπιν της από 17-1-2003 έγκλησης δέκα αλλοδαπών δισκογραφικών εταιριών, παραγγέλθηκε στον Ανακριτή Ροδόπης η διενέργεια κυρίας ανάκρισης, η οποία κατέδειξε, με βάση το συλλεγέν αποδεικτικό υλικό, πως κατά το χρονικό διάστημα των ετών 1988-2000 οι κατηγορούμενοι ενεργώντας από κοινού και κατόπιν συναπόφασης ο πρώτος (.....) με την ιδιότητα του Προέδρου και διευθύνοντας συμβούλου, ο δεύτερος (.....) με την ιδιότητα του αντιπροέδρου και ο τρίτος (.....) με την ιδιότητα του μέλους του διοικητικού συμβουλίου της εδρεύουσας στη Κομοτηνή ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....» και διακριτικό τίτλο «.....», η οποία ασκεί επιχείρηση κατασκευής και πωλήσεως μητρών (stampers) αναπαραγωγής ψηφιακών δίσκων (CD), με περισσότερες πράξεις που συνιστούν περισσότερα εγκλήματα, χωρίς να έχουν άδεια του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη καθώς και άδεια του παραγωγού του υλικού φορέα, αναπαρήγαγαν υλικούς φορείς που περιέχουν εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης και τους έθεσαν σε κυκλοφορία πωλώντας και παραδίδοντας αυτούς σε εταιρίες που ασχολούνται με την παραγωγή και διακίνηση κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων, στις οποίες περιλαμβάνονται η εδρεύουσα στη του εταιρία με την επωνυμία «..... & ...» καθώς και η εδρεύουσα στη του εταιρία με την επωνυμία «.. ..».

Ειδικότερα κατασκεύασαν, πώλησαν και παρέδωσαν στις παραπάνω εδρεύουσες στο Ισραήλ εταιρίες κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων μήτρες αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχαν φωνογραφήματα-ηχογραφήματα συλλογών, των οποίων νόμιμος παραγωγός των είναι εγκαλούσες δισκογραφικές εταιρίες, οι οποίες έχουν τα συγγενικά τους δικαιώματα, μεγάλος δε αριθμός από τα ως άνω παράνομα αντίτυπα των ψηφιακών δίσκων δεσμεύτηκαν από την ένωση δισκογραφικών εταιριών – παραγωγών φωνογραφημάτων του Ισραήλ, σε συνεργασία με τις ισραηλινές αστυνομικές αρχές και τις διεθνείς δικτικές αρχές. Όλα αυτά τα παράνομα αντίγραφα των ψηφιακών δίσκων, αναπαρήχθησαν και κυκλοφόρησαν παράνομα στην αγορά του, φέροντα αποτυπωμένο στο σώμα τους τον κωδικό αριθμό «.. ..», ο οποίος έχει χορηγηθεί κατ' αποκλειστικότητα στην ως άνω εταιρία «.....», με διακριτικό τίτλο «.....». Αν ληφθεί υπόψη ότι από κάθε μήτρα παράγονται κατά μέσο όρο τουλάχιστον 50.000 cds και δεδομένου ότι οι μήτρες που κατασκευάστηκαν είναι τουλάχιστον 12 και ότι το καθαρό κέρδος από κάθε νόμιμο CD που θα μπορούσαν οι εγκαλούσες να έχουν πωλήσει σε περίπτωση που δεν κατασκευάζονταν οι μήτρες και δεν αναπαράγονταν από αυτές παράνομα CDs είναι κατά μέσο όρο 11 ευρώ ανά CD, η ελάχιστη ζημία που απειλήθηκε σε βάρος των εγκαλουσών ανέρχεται σε 6.600.000 ευρώ (τουλάχιστον 12 διαφορετικές μήτρες X τουλάχιστον 50.000 CDs που αναπαράγονται από κάθε μία X 11 ευρώ, το καθαρό κέρδος για κάθε νόμιμο αντίτυπο που θα είχε πωληθεί από τις εταιρίες μας = 6.600.000 ευρώ), από δε την επανειλημμένη και συστηματική με σκοπό το παράνομο κέρδος τέλεση των πράξεων αυτών της παράνομης αναπαραγωγής ψηφιακών δίσκων με τη χρήση μιας κατάλληλα δομημένης για το σκοπό ανώνυμης εταιρίας και μάλιστα την ύπαρξη μηχανολογικού εξοπλισμού υψηλής τεχνολογίας και την ανάπτυξη δικτύου διακίνησης των αναπαραγόμενων μητρών σε εταιρίες κατασκευής κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων, προκύπτει ότι οι ως άνω κατηγορούμενοι, ως νόμιμοι εκπρόσωποι της ως άνω εταιρίας, ενεργούν κατ' επάγγελμα και είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, λαμβανομένου υπόψη του ως άνω μεγέθους της ιδιαίτερα μεγάλης ζημίας που προκάλεσαν και είναι δυνατόν να προκαλέσουν στο μέλλον.

Ειδικότερα, όσον αφορά τη συμμετοχή των κατηγορουμένων – εκκαλούντων στην ως άνω εταιρία ο, όντας εκ των ιδρυτών της εταιρίας, μετέχει σε όλα τα ΔΣ της εταιρίας από τη σύστασή της μέχρι σήμερα και μάλιστα από τις 8-8-97 μέχρι σήμερα δεσμεύει με την υπογραφή του την εταιρία ως διευθύνων σύμβουλος και νόμιμος εκπρόσωπος της. Ο, επίσης μετέχει σε όλα τα ΔΣ της εταιρίας από τις 2-7-96 μέχρι σήμερα και μάλιστα από τις 13-10-98 δεσμεύει με την υπογραφή του την εταιρία ως νόμιμος εκπρόσωπός της. Τέλος, ο, επίσης μετέχει σε όλα τα ΔΣ της εταιρίας από τις 27-12-97 μέχρι σήμερα. Πέραν του ότι οι συντριπτικά περισσότερες ή πιθανόν και όλες από τις κατασκευές μητρών για τις οποίες εγκαλούνται οι κατηγορούμενοι έγιναν ούτως ή άλλως μετά τον Οκτώβριο του 1998, αυτό δε ενισχύεται από τις ημερομηνίες στις οποίες βρέθηκαν τα διάφορα παράνομα CD και μήτρες, οι οποίες εκτείνονται από τον Οκτώβριο του 1998 μέχρι τον Αύγουστο του 2002 , αυτό που άλλαξε στις 13-10-98 για τον, ήταν ότι από Αντιπρόεδρος και Δ/νων Σύμβουλος έγινε Πρόεδρος και Δ/νων Σύμβουλος και ότι δεσμεύει την εταιρία με μόνη την υπογραφή του ενώ πριν απαιτείτο και άλλη μία υπογραφή εκτός της δικής του, ο, από μέλος του ΔΣ έγινε Αντιπρόεδρος και ότι δεσμεύει πλέον την εταιρία με μόνη την υπογραφή του, τίποτε δεν άλλαξε στις 13-10-98 για τον, ο οποίος ήταν από πριν και παρέμεινε μέλος του ΔΣ της εταιρίας. Επομένως ο ισχυρισμός των κρατουμένων ότι η θητεία τους ως μελών του ΔΣ άρχισε από τις 13-10-98 και εντεύθεν δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, οι δε κατηγορούμενοι ευθύνονται πλήρως για αυτές σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για τη συλλογική ευθύνη των μελών του ΔΣ, η δε ακόμη μεγαλύτερη ευθύνη ως προς τη νόμιμη εκπροσώπηση της εταιρίας που ανελήφθη στις 13-10-98 από τους δύο πρώτους κατηγορούμενους απλώς επιβαρύνει και άλλο τη θέση τους για τις πράξεις που τελέστηκαν μετά την ημερομηνία αυτή και σε καμία περίπτωση δεν τους απαλλάσσει για τις προηγούμενες πράξεις.

Εξάλλου ο, ήταν από τη σύσταση της εταιρίας κύριος μεγάλου αριθμού μετοχών της, ενώ από τον Οκτώβριο του 1998 και εντεύθεν κατέστη κύριος της απόλυτης πλειοψηφίας (56%) των μετοχών της εταιρίας. Το ίδιο ισχύει για τον, ο οποίος από τον Οκτώβριο του 1998 και εντεύθεν αύξησε και αυτός την ήδη υφιστάμενη συμμετοχή του στην εταιρία καθιστάμενος κύριος του 35% των μετοχών της. Αλλά και κατά το προγενέστερο χρονικό διάστημα οι δύο πρώτοι κατηγορούμενοι κατείχαν ήδη πολύ μεγάλο αριθμό μετοχών, που τους καθιστούσε σε κάθε περίπτωση «αποφασίζοντες», πέραν της επίσημης συμμετοχής τους στο ΔΣ της εταιρίας, που ούτως ή άλλως υφίστατο. Συνεπώς, ορθώς δέχτηκε το εκκαλούμενο βούλευμα της ως άνω υπό τις ως άνω ιδιότητες συμμετοχή των κατηγορουμένων στην ως άνω αξιόποινη πράξη και επομένως ο σχετικός πρώτος ισχυρισμός των εκκαλούντων πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Περαιτέρω, ενόψει του ότι η μήτρα αποτελεί κανονικότατο υλικό φορέα, στον οποίο αποτυπώνεται το ηχογράφημα και από τον οποίο μπορεί κάλλιστα το ηχογράφημα να καταστεί προσιτό στην ακοή οποιουδήποτε τρίτου με τη χρήση της κατάλληλης συσκευής, το γεγονός δε ότι η μήτρα είναι ταυτόχρονα και το απαραίτητο μέσο για να αναπαραχθεί μαζικά το ηχογράφημα σε περισσότερα CD, όχι μόνο δεν της στερεί την ιδιότητα του υλικού φορέα, αλλά δείχνει ότι η άνευ αδείας κατασκευή της είναι η σοβαρότερη μορφή παράνομης αναπαραγωγής ενός ηχογραφήματος που μπορεί να υπάρξει, ακριβώς λόγω της αυξημένης επικινδυνότητας του συγκεκριμένου υλικού φορέα. Το ότι οι εγκαλούσες εταιρίες είναι παραγωγοί των επίδικων ηχογραφημάτων αποδεικνύεται κυρίως από τους ίδιους τους προσκομισθέντες νόμιμους δίσκους, οι οποίοι όλοι αναγράφουν σε εμφανές σημείο της συσκευασίας τους (συνήθως στο εσώφυλλο, στο οπισθόφυλλο, αλλά και πάνω στο ίδιο το CD) ποια είναι η παραγωγός δισκογραφική εταιρία δίπλα στην ένδειξη «.». Συνεπώς, ορθώς δέχτηκε το εκκαλούμενο βούλευμα

ότι η κατασκευή της μήτρας καθεαυτή αποτελεί αναπαραγωγή του ηχογραφήματος που αποτυπώνεται σε αυτήν, οι δε εγκαλούσες κατείχαν τα πνευματικά δικαιώματα παραγωγής τους και επομένως ο σχετικός δεύτερος ισχυρισμός των εκκαλούντων πρέπει ν` απορριφθεί ως αβάσιμος.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό των κατηγορουμένων ότι είναι εφικτή η εξαρχής μη αναγραφή του κωδικού ... πάνω στη μήτρα και επομένως αν ήταν αυτοί οι κατασκευαστές των παράνομων μητρών θα είχαν φροντίσει να μην αποτυπώσουν καθόλου τον εν λόγω κωδικό πάνω στις μήτρες, πέραν του ότι αυτοί δεν αναφέρουν, ούτε αποδείχθηκε τι είδους σχετικό εξοπλισμό για την ενέργεια τέτοιας πράξης είχε η εταιρεία την περίοδο που έγιναν οι ως άνω παράνομες πράξεις (δηλαδή κυρίως 1998-1999) και τι είδους εξοπλισμό έχει σήμερα, η διενέργεια αυτής της πράξης είναι αντίθετη με τους όρους που έχει θέσει η, που είναι ο δημιουργός του συστήματος τοποθέτησης κωδικών ..., στο οποίο η έχει οικιοθελώς προσχωρήσει ήδη από το έτος 1997, η ταυτότητα μιας εταιρείας που κατασκεύασε τις παράνομες αυτές μήτρες μπορεί να προκύψει ακόμη και αν δεν αναγράφεται ο κωδικός της πάνω στις μήτρες, από έγγραφα (τιμολόγια κλπ), που πιθανότατα θα βρεθούν στο εργοστάσιο παραγωγής CD μαζί με τις μήτρες, πράγμα που θα ενίσχυε την ύπαρξη δόλου φύλλο του αριθ. 125/2005 Βουλ/τος Συμβουλίου Εφετών Θράκης προς τέλεση της πράξης. Συνεπώς ο τρίτος σχετικός ισχυρισμός των εκκαλούντων πρέπει ν` απορριφθεί ως αβάσιμος. Περαιτέρω, όσον αφορά τον τέταρτο ισχυρισμό των κατηγορουμένων ότι Ισραηλινοί κατασκευαστές μητρών αποτύπωσαν επίτηδες τον κωδικό της σε παράνομες μήτρες που οι ίδιοι παράγουν προκειμένου να την εμπλέξουν σε δικαστικές περιπέτειες, πέραν του ότι αυτός έρχεται σε αντίθεση με τον επόμενο ισχυρισμό τους, ότι όντως αυτοί κατασκεύασαν τις μήτρες, οι οποίες όμως ήταν νόμιμες παραγγελίες από ισραηλινά εργοστάσια, τα οποία προέβησαν στη συνέχεια σε παράνομη χρήση των μητρών με την παραγωγή και παράνομων CD πέραν από τα νόμιμα για τα οποία υπήρχε άδεια, καθώς και ότι η πλειονότητα των εκκαλουσών δεν είναι ισραηλινές εταιρείες, ουδόλως δε οι κατηγορούμενοι-εκκαλούντες εξηγούν πώς σε κάποιες από τις μήτρες ο κωδικός ήταν ξυσμένος, αυτός (ο ισχυρισμός) δεν αποδείχθηκε από κανένα αποδεικτικό μέσο και συνεπώς πρέπει ν` απορριφθεί ως αβάσιμος. Ως προς τον πέμπτο ισχυρισμό των κατηγορουμένων εκκαλούντων ότι τα ισραηλινά εργοστάσια, ειδικότερα δε το εργοστάσιο ή οι υπάλληλοί τους, ενδέχεται να αναπαρήγαγαν και παράνομα CD με βάση τις νόμιμες μήτρες που παρήγγειλαν από την ή να τις διοχέτευαν σε παλαιστινιακά εργοστάσια που παρήγαγαν τα παράνομα CD, με κίνητρο το μεγαλύτερο κέρδος, αφού για τα παράνομα CD δεν καταβάλλονται δικαιώματα στους δικαιούχους, αυτός (ο ισχυρισμός) είναι υποθετικός και δεν προκύπτει από κανένα αποδεικτικό στοιχείο, πέραν του ότι η απόξεση του κωδικού στις τρεις μήτρες που έχουν κατασχεθεί δεν είναι καθόλου πρόχειρη, χρειάστηκε δε ειδική εργαστηριακή ανάλυση με μικροσκόπιο προκειμένου να εξακριβωθεί ποιος είναι ο κωδικός. Συνεπώς ο ισχυρισμός αυτός πρέπει ν` απορριφθεί ως αβάσιμος.

Περαιτέρω, ουδεμία έννομη επιρροή έχει ο ισχυρισμός των κατηγορουμένων ότι προσκομίστηκαν μόνο 2 μήτρες (στην πραγματικότητα είναι 3), ενώ τα υπόλοιπα πειστήρια είναι απλά CDs, αφού αποδεικνύεται πλήρως, από την ύπαρξη του κωδικού .. 01 ότι όλα αυτά τα CDs κατασκευάστηκαν από μήτρες της Ως προς τον έβδομο ισχυρισμό των κατηγορουμένων, ενόψει της διάταξης του άρθρου 66 παρ. 3 πρώτο εδάφιο ν. 2121/93, η οποία αναφέρεται σε το όφελος που επιδιώχθηκε ή σε ζημία που απειλήθηκε και όχι που προκλήθηκε, ζημία η οποία ανέρχεται, κατά τα προαναφερόμενα, στο ποσό των 6.600.000 ευρώ, και επομένως η συνδρομή οποιασδήποτε από τις δύο αυτές επιβαρυντικές περιστάσεις αρκεί για την εφαρμογή

της διάταξης, είναι νομικά αδιάφορο πόσα CDs αναπαρήχθησαν και κυκλοφόρησαν, αρκεί δηλαδή η πιθανολόγηση περί του αριθμού των CDs που μπορεί να αναπαρήχθησαν εξαιτίας των παράνομων πράξεων των κατηγορουμένων. Ωσαύτως νομικά αδιάφορος είναι και ο ισχυρισμός των κατηγορουμένων περί της αξίας της κάθε μήτρας, αφού η τιμή στην οποία πωλήθηκε η κάθε μήτρα από την στους παρανομούντες πελάτες της αφορά το κέρδος το οποίο επιδιώχτηκε από τους κατηγορούμενους και όχι τη ζημία που απειλήθηκε από τις παράνομες πράξεις τους, η οποία είναι ιδιαίτερα μεγάλη, όπως αναλύθηκε παραπάνω. Συνεπώς ο έβδομος αυτός ισχυρισμός των κατηγορουμένων εκκαλούντων πρέπει ν` απορριφθεί ως αβάσιμος. Τέλος, όπως προαναφέρθηκε, η επανειλημμένη, συστηματική και με σκοπό το παράνομο κέρδος τέλεση των εν λόγω πράξεων, που έγινε με τη χρησιμοποίηση της υλικοτεχνικής υποδομής μιας μεγάλης εταιρείας, αποδεικνύει ότι οι κατηγορούμενοι τέλεσαν τις πράξεις αυτές κατ` επάγγελμα και είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, λαμβανομένων υπόψη κυρίως της υποδομής που διαθέτουν, αλλά και το μέγεθος της ζημίας που απειλήθηκε (και ενδεχομένως να συνεχίζεται να απειλείται) από τις πράξεις τους όχι μόνο στις εγκαλούσες εταιρείες, αλλά γενικώς σε οποιονδήποτε έχει νόμιμα συμφέροντα στον χώρο της δισκογραφίας (συνθέτες, στιχουργοί, ερμηνευτές, δισκογραφικές εταιρείες κλπ) και συνεπώς ο τα αντίθετα υποστηρίζων όγδοος ισχυρισμός των κατηγορουμένων εκκαλούντων πρέπει ν` απορριφθεί ως αβάσιμος.

Μετά τα ως άνω, ορθώς το προσβαλλόμενο βούλευμα αποφάνθηκε πως προέκυψαν σοβαρές και επαρκείς ενδείξεις ενοχής των εκκαλούντων – κατηγορουμένων και αποφάσισε, κατ` εφαρμογή των διατάξεων των άρθρ. 309 παρ. ε` και 313 ΚΠΔ, την παραπομπή τους στο ακροατήριο του καθ` ύλη και κατά τόπο αρμόδιου Δικαστηρίου, ήτοι του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Θράκης, προκειμένου να δικάσουν ως υπαίτιοι της ως άνω αξιόποινης πράξης και επομένως πρέπει ν` απορριφθούν οι κρινόμενες εφέσεις ως ουσιαστικά αβάσιμες και να επικυρωθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα ως προς όλες τις διατάξεις του, κατ` άρθρ. 319 παρ. 3 ΚΠΔ. Όσον αφορά την εισαγόμενη με τις κρινόμενες εφέσεις αίτηση των εκκαλούντων κατηγορουμένων για αυτοπρόσωπη εμφάνισή τους ενώπιον του Συμβουλίου τούτου προς παραδοχή διευκρινίσεων, αυτή θα πρέπει να απορριφθεί διότι οι εκκαλούντες με την απολογία τους και την έφεσή τους έχουν αρκούντως αναπτύξει και πλήρως διατυπώσει την υπεράσπισή τους, κατά τρόπο ώστε να παρέλκει η αυτοπρόσωπη εμφάνισή τους στο Συμβούλιο». Αλλά, με τις παραδοχές αυτές του Συμβουλίου Εφετών Θράκης, η αιτιολογία του προσβαλλομένου βουλεύματος είναι, κατά τη γνώμη μου, ελλιπής, ασαφής και αντιφατική, επί των ακολούθων δύο θεμάτων: α) Ενώ στο σκεπτικό του βουλεύματος γίνεται λόγος και παραδοχή περί τελέσεως, υπό των κατηγορουμένων των ανωτέρω παραβάσεων του άρθρου 66 παρ. 1 , 2 του νόμου 2121/1993, υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου (ότι δηλαδή τέλεσαν, ούτοι, τις παραβάσεις αυτές, κατ` επάγγελμα και υπό περιστάσεις που μαρτυρούν ότι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, ενώ το όφελος που επεδίωξαν και η ζημία που απειλήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλο), για πράξεις, επομένως, που διώκονται και τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος, εντούτοις, το Συμβούλιο Εφετών Θράκης, με το προσβαλλόμενο, τώρα, βούλευμά του, απορρίπτει τις εφέσεις των κατηγορουμένων και επικυρώνει περαιτέρω το πρωτόδικο παραπεμπτικό βούλευμα, στο διατακτικό του οποίου, όμως, καμία από τις ανωτέρω επιβαρυντικές περιστάσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 66 Ν. 2121/1993 δεν αναφέρεται. Κατ` αυτόν, όμως, τον τρόπο, το προσβαλλόμενο βούλευμα, δεν έχει την απαιτούμενη ειδική αιτιολογία, ενώ, εξ άλλου, έχει εμφιλοχωρήσει στις σκέψεις και τα συμπεράσματα του αιτιολογικού, ασάφεια και αντίφαση με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος περί της ορθής ή μη

εφαρμογής του άρθρου 66 παρ. 3 του νόμου 2121/1993 και το βούλευμα δεν έχει νόμιμη βάση.

Επομένως είναι βάσιμος ο, από το άρθρο 484 παρ. 1 στοιχ. β` , δ` , ΚΠΔ, λόγος αναιρέσεως των αναιρεσιόντων, και, ο ερειδόμενος στην αιτίαση αυτή. β) Το Συμβούλιο Εφετών Θράκης, σε σχέση με την απόρριψη της εφέσεως του αναιρεσιόντος, κατηγορουμένου, και την παραπομπή αυτού σε δίκη για τις ανωτέρω πράξεις, στήριξε τον φερόμενο "κοινό δόλο" τούτου, μετά των άλλων συγκατηγορουμένων του, σε απορρέουσα υπαιτιότητα αυτού "σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για τη συλλογική ευθύνη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας τους, χωρίς, στο σκεπτικό του βουλεύματος, να μνημονεύονται άλλα πραγματικά περιστατικά περί του δόλου του αναιρεσιόντος τούτου, πλην του γεγονότος της συμμετοχής του, ως απλού μέλους, του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας. Αλλά η σκέψη αυτή, εις το πεδίο εφαρμογής του ποινικού δικαίου, είναι νομικώς εσφαλμένη, αν δεν αναφέρονται περαιτέρω πραγματικά περιστατικά, βάσει των οποίων το Συμβούλιο δέχθηκε ότι ο δράστης συμμετείχε στην τέλεση του εγκλήματος ως συναυτουργός, και έτσι, το βούλευμα δεν έχει, εν προκειμένω, την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία. Επομένως, είναι βάσιμος ο, από το άρθρο 484 παρ. 1 στοιχ. δ`. ΚΠΔ, μοναδικός λόγος αναιρέσεως του κατηγορουμένου Αναφορικώς, τέλος, προς τις λοιπές αιτιάσεις των αναιρεσιόντων, και, οι οποίες διατυπώνονται υπό την επίκληση του λόγου αναιρέσεως της ελλείψεως ειδικής αιτιολογίας, της εσφαλμένης εφαρμογής και της ερμηνείας ουσιαστικής ποινικής διατάξεως και της υπερβάσεως εξουσίας, πρέπει κατά τη γνώμη μου, να απορριφθούν, διότι: 1) Η αιτίαση ότι απερρίφθη χωρίς αιτιολογία το αίτημά τους περί αυτοπροσώπου εμφανίσεώς τους στο Συμβούλιο προς παροχή διευκρινίσεων επί της κατηγορίας, δεν είναι βάσιμος, αφού το Συμβούλιο δικαιολόγησε, στο αιτιολογικό του βουλεύματος, τη κρίση του, περί απορρίψεως του αιτήματος αυτού με σκέψη η οποία (παρά την τυπικότητα της διατυπώσεώς της) δεν παύει να είναι επαρκής (15ο φύλλο βουλεύματος, οπίσθια σελίδα). 2) ομοίως, αβάσιμος είναι η αιτίαση ότι το προσβαλλόμενο βούλευμα, δια της αναφοράς του στην ενσωματωμένη, εις αυτό, εισαγγελική πρόταση, περιορίζεται σε επανάληψη του πρωτοδίκου βουλεύματος, αφού, στο αιτιολογικό του προσβαλλομένου βουλεύματος, διατυπώνονται πλήθος περαιτέρω σκέψεις και συλλογισμοί προς αντίκρουση και απόρριψη των υπερασπιστικών ισχυρισμών των κατηγορουμένων. 3) Η αιτίαση ότι δεν αναφέρονται στο βούλευμα πραγματικά περιστατικά από τα οποία να προκύπτει ο "κοινός δόλος" τούτων στις αποδιδόμενες εις αυτούς πράξεις, είναι επίσης, αβάσιμος, διότι για τους αναιρεσιόντες τούτους, το Συμβούλιο Εφετών, θεμελιώνει, ειδικώς, την κρίση του για την υπαιτιότητα αυτών στις διωκόμενες πράξεις, όχι απλώς επί της συμμετοχής τούτων στα Διοικητικά Συμβούλια της εταιρείας, αλλά κυρίως στον λόγο ότι οι ανωτέρω αναιρεσιόντες ήταν οι απόλυτοι του συνόλου σχεδόν κύριοι των μετοχών της εταιρείας και οι υπεύθυνοι για την νόμιμη εκπροσώπησή της. 4) Η αιτίαση ότι, αυθαιρέτως και ανατιολογήτως προσδιορίζεται, στο βούλευμα, η απειλή περιουσιακής ζημίας των εγκαλουσών εταιρειών σε τέτοιο μεγάλο ύψος, πρέπει, επίσης, να απορριφθεί, αφού το Συμβούλιο δικαιολογεί επαρκώς τον υπολογισμό του ποσού αυτού, από τον αριθμό των κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων που είναι δυνατόν να παραχθούν από κάθε (αυθαιρέτως κατασκευασθείσα) μήτρα αναπαραγωγής ψηφιακών δίσκων, βάσει της τιμής πωλήσεως εκάστου δίσκου στην αγορά και 5) Η αιτίαση ότι εσφαλμένως εφαρμόσθηκε, από το Συμβούλιο Εφετών, για τις αποδιδόμενες εις αυτούς πράξεις, που φέρονται ότι τελέσθηκαν κατά τα έτη 1998-2000, ο μεταγενέστερος "αυστηρότερος νόμος" 3057/2002, είναι αβάσιμος, αφού όπως ανέπτυξα ανωτέρω στην πρότασή μου, η κατ` αυτών κατηγορία έχει

απαγγελθεί βάσει του άρθρου 66 παρ. 2 εδαφ. γ` του νόμου 2121/1993, όπως αυτό ίσχυε (στην αρχική του διατύπωση), κατά τον χρόνο τελέσεως των πράξεων.

Επειδή, κατ` ακολουθία τούτων, πρέπει να αναιρεθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα, δι` όσους λόγους ανέφερα ανωτέρω, και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα κρίση στο ίδιο Συμβούλιο Εφετών Θράκης, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που αποφάνθηκαν προηγουμένως (αρθ. 485 παρ. 1 και 519 ΚΠΔ.).

Για τους λόγους αυτούς προτείνω

Να αναιρεθεί το υπ` αριθ. 125/2005 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Θράκης,

και

Να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα κρίση στο ίδιο Συμβούλιο Εφετών Θράκης, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που εξέδωσαν το αναιρούμενο βούλευμα.

Αθήνα, 24 – 10 - 2005

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Δημοσθένης Κορδοπάτης

Αφού άκουσε τον Αντεισαγγελέα, που αναφέρθηκε στην παραπάνω εισαγγελική πρόταση και έπειτα αποχώρησε.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 66 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 –που προστατεύει την πνευματική ιδιοκτησία- «όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου.....αναπαράγει στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή διασκευή, θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία.....και γενικά εκμεταλλεύεται έργο που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας κ.λ.π., τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 1-5 εκατομμυρίων δραχμών». Κατά δε την παράγραφο 2 στοιχ. γ` του ίδιου άρθρου «με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου.....χωρίς την άδεια του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη και χωρίς την άδεια του παραγωγού υλικού φορέα αναπαράγει ή θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό τη θέση σε κυκλοφορία υλικούς φορείς που περιέχουν έγγραφη της ερμηνείας ή εκτέλεσης». Περαιτέρω κατά την παραγρ. 3 εδ. α`, β` του ίδιου άρθρου «αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημία που απειλήθηκε από τις πράξεις των παραγράφων 1,2 είναι ιδιαίτερα μεγάλα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή 2-10 εκατομμυρίων δραχμών. Αν ο υπαίτιος τελεί τις παραπάνω πράξεις κατ` επάγγελμα ή αν οι περιστάσεις κάτω υπό τις οποίες έγινε η πράξη μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή 5-20 εκατομμυρίων δραχμών.....Περαιτέρω κατά τη διάταξη του άρθρου 13 εδ. στ` του ΠΚ, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 12 ΠΚ, είναι εφαρμοστέα και στις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στο πιο πάνω ειδικό νόμο, (πέρα από το εδάφιο τελευταίο της παρ. 3 του άρθρου 66 του Ν. 2121/1993 κατά το οποίο «θεωρείται ότι η πράξη έχει τελεσθεί κατ` επάγγελμα και όταν ο δράστης έχει καταδικασθεί για αδικήματα του παρόντος άρθρου ή για παράβαση των διατάξεων περί πνευματικήςμε αμετάκλητη απόφαση σε ποινή στερητική της ελευθερίας») κατ` επάγγελμα τέλεση

του εγκλήματος συντρέχει, όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης ή από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης της πράξης, προκύπτει σκοπός του δράστη για πορισμό εισοδήματος.

Από το πρώτο εδάφιο της διατάξεως αυτής (13 του ΠΚ) προκύπτει ότι για τη συνδρομή της επιβαρυντικής αυτής περιπτώσεως, απαιτείται αντικειμενικά μεν επανειλημμένη τέλεση του εγκλήματος, υποκειμενικά δε σκοπός του δράστη να πορισθεί εισόδημα από την επανειλημμένη τέλεσή του. Τέλος κατά τη διάταξη του ίδιου άρθρου 13 εδ. ζ' του ΠΚ ιδιαίτερα επικίνδυνος χαρακτηρίζεται ο δράστης όταν από τη βαρύτητα της πράξης, τον τρόπο και τις συνθήκες τέλεσής της, τα αίτια που τον ώθησαν και την προσωπικότητά του, μαρτυρείται αντικοινωνικότητα αυτού και σταθερή ροπή του σε διάπραξη νέων εγκλημάτων στο μέλλον (όπως προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν.2479/1997). Εξάλλου έλλειψη της ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας στο παραπεμπτικό Βούλευμα, που απαιτείται κατ' άρθρο 93 παρ. 3 του Συντάγματος, και το άρθρο 139 ΚΠΔ, υπάρχει όταν δεν εκτίθενται σε αυτό με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την πράξη που αποδίδεται στον κατηγορούμενο, τα αποδεικτικά μέσα από τα οποία συνήγαγε το Συμβούλιο τα περιστατικά αυτά, και οι νομικοί συλλογισμοί με τους οποίους έκρινε τούτο ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, για την πράξη για την οποία ασκήθηκε ποινική δίωξη, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή ουσιαστικής διάταξης, ιδρύουσα λόγο αναιρέσεως, υπάρχει όταν το Συμβούλιο δεν υπήγαγε ορθώς σε αυτή τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ως προκύψαντα από τις αποδείξεις, καθώς και όταν η σχετική διάταξη παραβιάζεται εκ πλαγίου, πράγμα που συμβαίνει όταν έχουν επιλωχμήσει στο βούλευμα, κατά την έκθεση και ανάπτυξη των περιστατικών, ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος περί της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε το βούλευμα δεν έχει νόμιμη βάση.

Εσφαλμένη, επίσης, ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διατάξεως, που αποτελεί λόγο αναιρέσεως βουλεύματος, υπάρχει όταν ο δικαστής αποδίδει στον νόμο έννοια διαφορετική από εκείνη την οποία πραγματικά έχει. Στη προκειμένη περίπτωση ασκηθείσης ποινικής δίωξης για από κοινού και κατά συρροή παράβαση των διατάξεων του Ν. 2121/1993, αναπαραγωγή και κυκλοφορία υλικών φορέων που περιέχουν εγγραφή ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσης, χωρίς την άδεια του ερμηνευτή ή εκτέλεση καλλιτέχνη και χωρίς την άδεια του παραγωγού υλικού φορέα, με ιδιαίτερα απειληθείσα ζημία από ιδιαίτερα επικίνδυνους δράστες δρώντες κατ' επάγγελμα ήτοι για παράβαση των άρθρων 45, 94 παρ. 1, 13 στ', ζ' ΠΚ, 66 παρ. 2γ, 3α,β. σε συνδ. με 46, 47 και 52α, γ, δ Ν. 2121/1993, όπως το άρθρο 13 στ' προστέθηκε με 1 παρ. 13 Ν. 2408/1996 και όπως το άρθρο 13 ζ' προστέθηκε με παρ. 2 του Ν. 2479/1997 και όπως το άρθρο 52 Ν. 2121/1993 αντικ. με άρθρο 8 παρ. 10 Ν. 2557/97 ήτοι για κακουργήματα, μετά από κυρία ανάκριση η οποία περατώθηκε νομίμως, εκδόθηκε το εδαφ. 86/2004 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημ/κών Ροδόπης, με το οποίο όπως προκύπτει από το παραδεκτώς επισκοπούμενο διατακτικό του παραπέμφθηκαν ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Θράκης οι ήδη αναιρεσείοντες κατηγορούμενοι α)..... του β)..... του και γ)..... του με την ιδιότητα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ανωνύμου εταιρίας με το διακριτικό τίτλο «.....», για να δικασθούν ως υπαίτιοι του ότι: στην κατά τους παρακάτω αναφερόμενους χρόνους με περισσότερες πράξεις ενεργώντας κατά παράβαση του Ν. 2121/1993 όπως τροποποιήθηκε από τις διατάξεις των άρθρων 8 παρ. 10 Ν. 2557/97 και 81 Ν. 3057/2002 και ισχύει σήμερα, τέλεσαν περισσότερα εγκλήματα. Ειδικότερα,

ενεργώντας από κοινού και κατόπιν συναπόφασης ο πρώτος (.....) με την ιδιότητα του Προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου, ο δεύτερος (.....) με την ιδιότητα του αντιπροέδρου και ο τρίτος (.....) με την ιδιότητα του μέλους του διοικητικού συμβουλίου της εδρεύουσας στην ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....» και διακριτικό τίτλο «.....», η οποία ασκεί επιχείρηση κατασκευής και πώλησεως μητρώων (stampers) αναπαραγωγής ψηφιακών δίσκων (CD), με περισσότερες πράξεις που συνιστούν περισσότερα εγκλήματα χωρίς να έχουν άδεια του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη καθώς και άδεια του παραγωγού του υλικού φορέα αναπαρήγαγαν υλικούς φορείς που περιέχουν εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης και τους έθεσαν σε κυκλοφορία πωλώντας και παραδίδοντας αυτούς σε εταιρίες που ασχολούνται με την παραγωγή και διακίνηση κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων στις οποίες περιλαμβάνονται η εδρεύουσα στη του εταιρία με την επωνυμία «..... & ..» καθώς και η εδρεύουσα στη του εταιρία με την επωνυμία».

Συγκεκριμένα 1) εντός του έτους 1998... 13) εντός του έτους 2000.....». Με το προσβαλλόμενο υπ' αριθμ. 125/2005 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Θράκης, απορρίφθηκαν οι εφέσεις και των τριών ως άνω κατηγορουμένων και επικυρώθηκε το πρωτόδικο παραπεμπτικό βούλευμα ως προς όλες τις διατάξεις. Όπως προκύπτει από το προσβαλλόμενο βούλευμα του ως άνω Συμβουλίου Εφετών τούτο με δικές του σκέψεις και με αναφορά κατά τα λοιπά στην Εισαγγελική πρόταση, δέχθηκε από τα αποδεικτικά μέσα που μνημονεύει και προσδιορίζει ειδικώς σ' αυτό ότι προέκυψαν επί της υποθέσεως τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: «Κατόπιν της από 17-1-2003 έγκλησης δέκα αλλοδαπών δισκογραφικών εταιριών, παραγγέλθηκε στον ανακριτή Ροδόπης η διενέργεια κύριας ανάκρισης η οποία κατέδειξε, με βάση το συλλεγέν αποδεικτικό υλικό, πως κατά το χρονικό διάστημα των ετών 1998-2000 οι κατηγορούμενοι ενεργώντας από κοινού και κατόπιν συναπόφασης ο πρώτος (.....) με την ιδιότητα του Προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου, ο δεύτερος (.....) με την ιδιότητα του αντιπροέδρου και ο τρίτος (.....) με την ιδιότητα του μέλους του διοικητικού συμβουλίου της εδρεύουσας στη ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....» και διακριτικό τίτλο «.....», η οποία ασκεί επιχείρηση κατασκευής και πώλησεως μητρώων (stampers) αναπαραγωγής ψηφιακών δίσκων (CD), με περισσότερες πράξεις που συνιστούν περισσότερα εγκλήματα, χωρίς να έχουν άδεια του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη καθώς και άδεια του παραγωγού του υλικού φορέα, αναπαρήγαγαν υλικούς φορείς που περιέχουν εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης και τους έθεσαν σε κυκλοφορία πωλώντας και παραδίδοντας αυτούς σε εταιρίες που ασχολούνται με την παραγωγή και διακίνηση κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων, στις οποίες περιλαμβάνονται η εδρεύουσα στη του εταιρία με την επωνυμία «..... & ...) καθώς και η εδρεύουσα στη του εταιρία με την επωνυμία «.. ..».

Ειδικότερα κατασκεύασαν, πώλησαν και παρέδωσαν στις παραπάνω εδρεύουσες στο εταιρίες κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων μήτρες αναπαραγωγής τέτοιων δίσκων που περιείχαν φωνογραφήματα-ηχογραφήματα συλλογών, των οποίων νόμιμος παραγωγός των είναι οι εγκαλούσες δισκογραφικές εταιρίες, οι οποίες έχουν τα συγγενικά τους δικαιώματα, μεγάλος δε αριθμός από τα ως άνω παράνομα αντίτυπα των ψηφιακών δίσκων δεσμεύτηκαν από την ένωση δισκογραφικών εταιριών – παραγωγών φωνογραφημάτων του Ισραήλ, σε συνεργασία με τις ισραηλινές αστυνομικές αρχές και τις διεθνείς διωκτικές αρχές. Όλα αυτά τα παράνομα αντίγραφα των ψηφιακών δίσκων, αναπαρήχθησαν και κυκλοφόρησαν παράνομα στην αγορά του, φέροντα αποτυπωμένο στο σώμα τους τον κωδικό αριθμό «...

.....», ο οποίος έχει χορηγηθεί κατ' αποκλειστικότητα στην ως άνω εταιρία «.....
....», με διακριτικό τίτλο «..... ..». Αν ληφθεί υπόψη ότι από
κάθε μήτρα παράγονται κατά μέσο όρο τουλάχιστον 50.000 cds και δεδομένου ότι οι
μήτρες που κατασκευάστηκαν είναι τουλάχιστον 12 και ότι το καθαρό κέρδος από
κάθε νόμιμο CD που θα μπορούσαν οι εγκαλούσες να έχουν πωλήσει σε περίπτωση
που δεν κατασκευάζονταν οι μήτρες και δεν αναπαράγονταν από αυτές παράνομα
CDs είναι κατά μέσο όρο 11 ευρώ ανά CD, η ελάχιστη ζημία που απειλήθηκε σε
βάρος των εγκαλουσών ανέρχεται σε 6.600.000 ευρώ (τουλάχιστον 12 διαφορετικές
μήτρες X τουλάχιστον 50.000 CDs που αναπαράγονται από κάθε μία X 11 ευρώ, το
καθαρό κέρδος για κάθε νόμιμο αντίτυπο που θα είχε πωληθεί από τις εγκαλούσε
εταιρίες = 6.600.000 ευρώ), από δε την επανειλημμένη και συστηματική με σκοπό
το παράνομο κέρδος τέλεση των πράξεων αυτών της παράνομης αναπαραγωγής
ψηφιακών δίσκων με τη χρήση μιας κατάλληλα δομημένης για το σκοπό αυτόν
ανώνυμης εταιρίας και μάλιστα την ύπαρξη μηχανολογικού εξοπλισμού υψηλής
τεχνολογίας και την ανάπτυξη δικτύου διακίνησης των αναπαραγόμενων μητρών σε
εταιρίες κατασκευής κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων, προκύπτει ότι οι ως άνω
κατηγορούμενοι, ως νόμιμοι εκπρόσωποι της ως άνω εταιρίας, ενεργούν κατ'
επάγγελμα και είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την προστασία της πνευματικής
ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, λαμβανομένου υπόψη του ως άνω
μεγέθους της ιδιαίτερα μεγάλης ζημίας που προκάλεσαν και είναι δυνατόν να
προκαλέσουν στο μέλλον.

Ειδικότερα, όσον αφορά τη συμμετοχή των κατηγορουμένων – εκκαλούντων στην ως
άνω εταιρία ο, όντας εκ των ιδρυτών της εταιρίας, μετέχει σε όλα τα ΔΣ της
εταιρίας από τη σύστασή της μέχρι σήμερα και μάλιστα από τις 8-8-97 μέχρι σήμερα
δεσμεύει με την υπογραφή του την εταιρία ως διευθύνων σύμβουλος και νόμιμος
εκπρόσωπός της. Ο επίσης μετέχει σε όλα τα ΔΣ της εταιρείας από τις 2-7-
96 μέχρι σήμερα και μάλιστα από τις 13-10-98 δεσμεύει με την υπογραφή του την
εταιρεία ως νόμιμος εκπρόσωπός της. Τέλος, ο επίσης μετέχει σε όλα τα ΔΣ
της εταιρείας από τις 27-12-97 μέχρι σήμερα. Πέραν του ότι οι συντριπτικά
περισσότερες ή πιθανόν και όλες από τις κατασκευές μητρών για τις οποίες
εγκαλούνται οι κατηγορούμενοι έγιναν ούτως ή άλλως μετά τον Οκτώβριο του 1998,
αυτό δε ενισχύεται από τις ημερομηνίες στις οποίες βρέθηκαν τα διάφορα παράνομα
CD και μήτρες, οι οποίες εκτείνονται από τον Οκτώβριο του 1998 μέχρι τον Αύγουστο
του 2002, αυτό που άλλαξε στις 13-10-98 για τον ήταν ότι από Αντιπρόεδρος
και Δ/νων Σύμβουλος έγινε Πρόεδρος και Δ/νων Σύμβουλος και ότι δεσμεύει την
εταιρεία με μόνη την υπογραφή του ενώ πριν απαιτείτο και άλλη μία υπογραφή εκτός
της δικής του, ο από μέλος του ΔΣ έγινε Αντιπρόεδρος και ότι δεσμεύει
πλέον την εταιρεία με μόνη την υπογραφή του, ενώ τίποτε δεν άλλαξε στις 13-10-98
για τον, ο οποίος ήταν από πριν και παρέμεινε μέλος του ΔΣ της
εταιρείας. Επομένως ο ισχυρισμός των κατηγορουμένων ότι η θητεία τους ως μελών
του ΔΣ άρχισε από τις 13-10-98 και εντεύθεν δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, οι δε
κατηγορούμενοι ευθύνονται πλήρως για τις πράξεις που τους αποδίδονται σύμφωνα
με τις κείμενες διατάξεις για τη συλλογική ευθύνη των μελών του ΔΣ, η δε ακόμη
μεγαλύτερη ευθύνη ως προς τη νόμιμη εκπροσώπηση της εταιρείας που ανελήφθη
στις 13-10-98 από τους δύο πρώτους κατηγορούμενους απλώς επιβαρύνει και άλλο
τη θέση τους για τις πράξεις που τελέστηκαν μετά την ημερομηνία αυτή και σε καμία
περίπτωση δεν τους απαλλάσσει για τις προηγούμενες πράξεις.

Εξάλλου ο ήταν από τη σύσταση της εταιρείας κύριος μεγάλου αριθμού
μετοχών της, ενώ από τον Οκτώβριο του 1998 και εντεύθεν κατέστη κύριος της
απόλυτης πλειοψηφίας (56%) των μετοχών της εταιρείας. Το ίδιο ισχύει για τον ..

....., ο οποίος από τον Οκτώβριο του 1998 και εντεύθεν αύξησε και αυτός την ήδη υφιστάμενη συμμετοχή του στην εταιρεία καθιστάμενος κύριος του 35% των μετοχών της. Αλλά και κατά το προγενέστερο χρονικό διάστημα οι δύο πρώτοι κατηγορούμενοι κατείχαν ήδη πολύ μεγάλο αριθμό μετοχών, που τους καθιστούσε σε κάθε περίπτωση «αποφασίζοντες», πέραν της επίσημης συμμετοχής τους στο ΔΣ της εταιρείας, που ούτως ή άλλως υφίστατο. Συνεπώς, ορθώς δέχτηκε το εκκαλούμενο βούλευμα την υπό τις ως άνω ιδιότητες συμμετοχή των κατηγορουμένων στην ως άνω αξιόποινη πράξη και επομένως ο σχετικός πρώτος ισχυρισμός των εκκαλούντων πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Περαιτέρω, ενόψει του ότι η μήτρα αποτελεί κανονικότατο υλικό φορέα, στον οποίο αποτυπώνεται το ηχογράφημα και από τον οποίο μπορεί κάλλιστα το ηχογράφημα να καταστεί προσιτό στην ακοή οποιουδήποτε τρίτου με τη χρήση της κατάλληλης συσκευής, το γεγονός δε ότι η μήτρα είναι ταυτόχρονα και το απαραίτητο μέσο για να αναπαραχθεί μαζικά το ηχογράφημα σε περισσότερα CD, όχι μόνο δεν της στερεί την ιδιότητα του υλικού φορέα, αλλά δείχνει ότι η άνευ αδείας κατασκευή της είναι η σοβαρότερη μορφή παράνομης αναπαραγωγής ενός ηχογραφήματος που μπορεί να υπάρξει, ακριβώς λόγω της αυξημένης επικινδυνότητας του συγκεκριμένου υλικού φορέα. Το ότι οι εγκαλούσες εταιρίες είναι παραγωγοί των επίδικων ηχογραφήματων αποδεικνύεται κυρίως από τους ίδιους τους προσκομισθέντες νόμιμους δίσκους, οι οποίοι όλοι αναγράφουν σε εμφανές σημείο της συσκευασίας τους (συνήθως στο εσώφυλλο, στο οπισθόφυλλο, αλλά και πάνω στο ίδιο το CD) ποια είναι η παραγωγός δισκογραφική εταιρία δίπλα στην ένδειξη «P». Συνεπώς, ορθώς δέχτηκε το εκκαλούμενο βούλευμα ότι η κατασκευή της μήτρας καθεαυτή αποτελεί αναπαραγωγή του ηχογραφήματος που αποτυπώνεται σε αυτήν, οι δε εγκαλούσες κατείχαν τα πνευματικά δικαιώματα παραγωγής τους και επομένως ο σχετικός δεύτερος ισχυρισμός των εκκαλούντων πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό των κατηγορουμένων ότι είναι εφικτή η εξαρχής μη αναγραφή του κωδικού ... πάνω στη μήτρα και επομένως αν ήταν αυτοί οι κατασκευαστές των παράνομων μητρών θα είχαν φροντίσει να μην αποτυπώσουν καθόλου τον εν λόγω κωδικό πάνω στις μήτρες, πέραν του ότι αυτοί δεν αναφέρουν, ούτε αποδείχθηκε τι είδους σχετικό εξοπλισμό για την ενέργεια τέτοιας πράξης είχε η εταιρεία την περίοδο που έγιναν οι ως άνω παράνομες πράξεις (δηλαδή κυρίως 1998-1999) και τι είδους εξοπλισμό έχει σήμερα, η διενέργεια αυτής της πράξης είναι αντίθετη με τους όρους που έχει θέσει η, που είναι ο δημιουργός του συστήματος τοποθέτησης κωδικών, στο οποίο η έχει οικειοθελώς προσχωρήσει ήδη από το έτος 1997, η ταυτότητα της εταιρείας που κατασκεύασε τις παράνομες αυτές μήτρες μπορεί να προκύψει ακόμη και αν δεν αναγράφεται ο κωδικός της πάνω στις μήτρες, από έγγραφα (τιμολόγια κλπ), που πιθανότατα θα βρεθούν στο εργοστάσιο παραγωγής CD μαζί με τις μήτρες, πράγμα που θα ενίσχυε την ύπαρξη δόλου προς τέλεση της πράξης. Συνεπώς ο τρίτος σχετικός ισχυρισμός των εκκαλούντων πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος. Περαιτέρω, όσον αφορά τον τέταρτο ισχυρισμό των κατηγορουμένων ότι Ισραηλινοί κατασκευαστές μητρών αποτύπωσαν επίτηδες τον κωδικό της σε παράνομες μήτρες που οι ίδιοι παράγουν προκειμένου να την εμπλέξουν σε δικαστικές περιπέτειες, πέραν του ότι αυτός έρχεται σε αντίθεση με τον επόμενο ισχυρισμό τους, ότι όντως αυτοί κατασκεύασαν τις μήτρες, οι οποίες όμως ήταν νόμιμες παραγγελίες από ισραηλινά εργοστάσια, τα οποία προέβησαν στη συνέχεια σε παράνομη χρήση των μητρών με την παραγωγή και παράνομων CD πέραν από τα νόμιμα για τα οποία υπήρχε άδεια, καθώς και ότι η πλειονότητα των εκκαλουσών δεν είναι ισραηλινές εταιρίες, ουδόλως δε οι κατηγορούμενοι-εκκαλούντες εξηγούν πως σε κάποιες από τις μήτρες ο κωδικός ήταν ξυσμένος, αυτός (ο ισχυρισμός) δεν αποδείχθηκε από κανένα

αποδεικτικό μέσο και συνεπώς πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος. Ως προς τον πέμπτο ισχυρισμό των κατηγορουμένων εκκαλούντων ότι τα ισραηλινά εργοστάσια, ειδικότερα δε το εργοστάσιο ή οι υπάλληλοί τους, ενδέχεται να αναπαρήγαγαν και παράνομα CD με βάση τις νόμιμες μήτρες που παρήγγειλαν από την ή να τις διοχέτευσαν σε παλαιστινιακά εργοστάσια που παρήγαγαν τα παράνομα CD, με κίνητρο το μεγαλύτερο κέρδος, αφού για τα παράνομα CD δεν καταβάλλονται δικαιώματα στους δικαιούχους, αυτός (ο ισχυρισμός) είναι υποθετικός και δεν προκύπτει από κανένα αποδεικτικό στοιχείο, πέραν του ότι η απόξεση του κωδικού στις τρεις μήτρες που έχουν κατασχεθεί δεν είναι καθόλου πρόχειρη, χρειάστηκε δε ειδική εργαστηριακή ανάλυση με μικροσκόπιο προκειμένου να εξακριβωθεί ποιος είναι ο κωδικός. Συνεπώς ο ισχυρισμός αυτός πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος.

Περαιτέρω, ουδεμία έννομη επιρροή έχει ο ισχυρισμός των κατηγορουμένων ότι προσκομίστηκαν μόνο 2 μήτρες (στην πραγματικότητα είναι 3), ενώ τα υπόλοιπα πειστήρια είναι απλά CDs, αφού αποδεικνύεται πλήρως, από την ύπαρξη του κωδικού ότι όλα αυτά τα CDs κατασκευάστηκαν από μήτρες της Ως προς τον έβδομο ισχυρισμό των κατηγορουμένων, ενόψει της διάταξης του άρθρου 66 παρ. 3 πρώτο εδάφιο ν. 2121/93, η οποία αναφέρεται στο όφελος που επιδιώχθηκε ή σε ζημία που απειλήθηκε και όχι που προκλήθηκε, (η οποία ανέρχεται, κατά τα προαναφερόμενα, στο ποσό των 6.600.000 ευρώ), συνάγεται η συνδρομή οποιασδήποτε από τις δύο αυτές επιβαρυντικές περιστάσεις αρκεί για την εφαρμογή της διάταξης, είναι νομικά αδιάφορο πόσα CDs αναπαρήχθησαν και κυκλοφόρησαν, αρκεί δηλαδή η πιθανολόγηση περί του αριθμού των CDs που μπορεί να αναπαρήχθησαν εξαιτίας των παράνομων πράξεων των κατηγορουμένων. Ωσαύτως νομικά αδιάφορος είναι και ο ισχυρισμός των κατηγορουμένων περί της αξίας της κάθε μήτρας, αφού η τιμή στην οποία πωλήθηκε η κάθε μήτρα από την στους παρανομούντες πελάτες της αφορά το κέρδος το οποίο επιδιώχθηκε από τους κατηγορούμενους και όχι τη ζημία που απειλήθηκε από τις παράνομες πράξεις τους, η οποία είναι ιδιαίτερα μεγάλη, όπως αναλύθηκε παραπάνω. Συνεπώς ο έβδομος αυτός ισχυρισμός των κατηγορουμένων εκκαλούντων πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος. Τέλος, όπως προαναφέρθηκε, η επανειλημμένη, συστηματική και με σκοπό το παράνομο κέρδος τέλεση των εν λόγω πράξεων, που έγινε με τη χρησιμοποίηση της υλικοτεχνικής υποδομής μιας μεγάλης εταιρείας, αποδεικνύει ότι οι κατηγορούμενοι τέλεσαν τις πράξεις αυτές κατ' επάγγελμα και είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, λαμβανομένων υπόψη κυρίως της υποδομής που διαθέτουν, αλλά και του μεγέθους της ζημίας που απειλήθηκε (και ενδεχομένως να συνεχίζεται να απειλείται) από τις πράξεις τους όχι μόνο στις εγκαλούσες εταιρείες, αλλά γενικώς σε οποιονδήποτε έχει νόμιμα συμφέροντα στον χώρο της δισκογραφίας (συνθέτες, στιχουργοί, ερμηνευτές, δισκογραφικές εταιρείες κλπ) και συνεπώς ο τα αντίθετα υποστηρίζων όγδοος ισχυρισμός των κατηγορουμένων εκκαλούντων πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος.

Με τις ανωτέρω παραδοχές, το προσβαλλόμενο βούλευμα δέχεται ότι οι κατηγορούμενοι τέλεσαν την εκ του άρθρου 66 παρ. 1,2 του Ν. 2121/1993 αξιόποινη πράξη υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, ότι δηλαδή τέλεσαν αυτοί τις παραβάσεις αυτές κατ' επάγγελμα και υπό περιστάσεις που μαρτυρούν ότι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, ενώ το όφελος που επεδίωξαν και η ζημία που απειλήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη ήτοι για παραβάτες που διώκονται και τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος, όπως είχε ασκηθεί η ποινική δίωξη, ενώ με το διατακτικό κατά τα προαναφερόμενα του πρωτοδίκου βουλεύματος οι ήδη αναιρεσείοντες παραπέμπονται να δικασθούν ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Θράκης για πράξεις που συνιστούν

παράβαση του Ν. 2121/1993 όπως τροποποιήθηκε από τις διατάξεις των άρθρων 8 παρ. 10 Ν. 2557/1997 και 81 Ν.3057/2002, χωρίς στο διατακτικό αυτό να γίνεται κατ' ελάχιστον αναφορά περί του ότι οι ως άνω πράξεις τελέσθηκαν κατ' επάγγελμα ή περί του ότι οι περιστάσεις υπό τις οποίες έγιναν αυτές μαρτυρούν ότι οι υπαίτιοι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων ή το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημία που απειλήθηκε από τις ως άνω πράξεις είναι ιδιαίτερα μεγάλη, ήτοι παραπέμπονται να δικάσθούν για πλημμέλημα, χωρίς καμία απολύτως αιτιολογία περί τούτου από το προσβαλλόμενο βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Θράκης που επικύρωσε το πρωτόδικο βούλευμα.

Κατ' αυτόν όμως τον τρόπο το προσβαλλόμενο βούλευμα δεν έχει την απαιτούμενη, κατά την ως άνω έννοια, ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, αντιθέτως αυτή είναι ελλιπής, ενώ έχουν επιφλοχωρήσει στις σκέψεις και τα συμπεράσματα του σκεπτικού του ασάφειες και αντιφάσεις, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος, περί της ορθής ή μη εφαρμογής της ως άνω ουσιαστικής ποινικής διατάξεως του άρθρου 66 παρ. 3 του ν. 2121/1993 και το βούλευμα να στερείται νομίμου βάσεως. Επομένως είναι βάσιμοι οι από το άρθρο 484 παρ. 1 στοιχ. β' δ' ΚΠΔ σχετικοί λόγοι των αναιρέσεων των αναιρεσιόντων και και ο εκ του ίδιου άρθρου στοιχ. δ' κατ' εκτίμηση αυτού, αλλά και αυτεπαγγέλτως ερευνώμενος(άρθρ. 484 παρ. 2 ΚΠΔ) μοναδικός λόγος αναιρέσεως του εκ των αναιρεσιόντων και πρέπει κατά παραδοχή αυτών να αναιρεθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα ως προς όλους τους κατηγορούμενους και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα κρίση στο ίδιο Συμβούλιο, συντιθέμενο από άλλους δικαστές πλην εκείνων που έκριναν προηγουμένως (άρθρ. 485 παρ. 1 και 519 ΚΠΔ).

Για τους λόγους αυτούς

Αναιρεί το υπ' αριθμ. 125/2005 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Θράκης ως προς όλους τους κατηγορούμενους ΤΟΥ, ΤΟΥ και ΤΟΥ

Και

Παραπέμπει την υπόθεση για νέα κρίση στο ανωτέρω Συμβούλιο, συντιθέμενο από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων που είχαν κρίνει προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 5 Απριλίου 2006.

Και

Εκδόθηκε στην Αθήνα στις 2 Ιουνίου 2006.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ